

קבלתפניהם לראש הממשלה בסגנון פפ"י בירושלים

ביום 6.8.63

משה בר-עם

חברות וחברים הרכנסנו הערב, חברי המפלגה בירושלים, כדי להביע לחברנו לוי אשכול, ראש ממשלת ישראל ושר הבטחון שלו, לו ולחברי בממשלה את מיטב הברכה וההוקרה והתמייה הרבה למשלה בראשותו של לוי אשכול. אנחנוו הכרנו את חברנו לוי אשכול בכל התחנות שעברו אליו. לא במקורה נפל בגבורלו ליטול עליו את אחת המשימות הקשות של דוריינו - להיות ראש מדינה. רק לפני כמה שבועות אנחנוו שמענו בזעם התגובה כולה והעם כולם, על התפטרותו של חברנו דוד בן-גוריון וכולם הרבישו שהפעם יש הכרח לבבד אם רצונו של המנהיג הדגול של חברנו דוד בן-גוריון, ונשלח לו מכאן ברכבת חזק בתקווה שעוד הרבה שנים נחנה מהדרותו ומכונתו הרבה, אולם כולם הרגשנו שהפעם על שבמו של אשכול תוטל המעמסה הכבדה. באשר אנחנו ידעו - בכל השילוחיות מה摔יחות בתא הארגוני הנמור ביותר מבחינת המדריך של התגובה - אשכול תמיד קיבל את זה באהבה ובחדווה ואנחנו זוכרים את אשכול בכל השילוחיות שלו ולכען אנחנו מאמנים וסומכים עליו ואוהבים אותו אשכול ומאמינים שהוא יוכל למשימה זו. אני גם רוצה בהדמנות זאת להגיד לך חברנו היקר אשכול וחברנו היקר לוז - העזרת הדעת אשר היא לכבודך ולכבוד חבריך בממשלה ולכבוד כל ממשלה ישראלי עצמה שבסביבה. עליה בידך ואתמה אחד החברים שעסquam בזה, אתה הארץ תנאים בפני סנייף מפלגה מאוחד ומלודד אשר לא היה כמותו בשירות שירותים, כהוזאה של מאמנים גדולים ואני מקווה שהסנייף הזה יתרום את חרומו לא רק במישור העירובי אם זה במשרו ההסתדרות המקומית והעירייה ויתר המוסדות בירושלים, אני רוצה לקוטת שהסנייף יתנו את תרומתו הרבה גם למפלגה אשר נאבקת קשות והיא זקופה לעורי גם חשוב והיא זקופה לעידוד ולהתייכה. אני מכריז ומודיע עטסניף המפלגה עומדת לימיינך ולימין חבריך - עלו והצליחו ועלה והצליח בתפקידך.

אני רוצה לבקר אותך מקרוב לב בשם המפלגה בבירה ואולי יותר מהם כי לא רק חברי המפלגה בבירה מבקרים אותך הערב. 23,000 בוחרים

בחרו בראשית מפלגת פועלי ארץ ישראל לכינוסת החמשית. וهم בוטחים בדרךה של מפא"י בבניה, בהרמוניה, בחזונה וهم גם בוטחים בכך חבר לוי אשכול ואנחנו רוצים לאחלה לך שאתה חזקה בימיך ובתקופת כהונתך בשלוש המשימות הגדולות אשר כולם מצפים ומיחלים להם, אנחנו מאחליים לך שבימיך תוגדל וחוגבר עליית ישראלי מכל הפינות ומכל הארץ ושתאה חזקה בתקופת כהונתך לא רק לסייע את המליון השלישי כי אם להתחילה את המליון הרביעי ולמעלה מזה. ואנחנו בוטחים שהכשרונן עדך לך בעבר, בשדה ההתיישבות והפרחת השממה וקליטת העליה, יעדנו לך ואנחנו רוצים לאחלה לך שבתקופת כהונתך יוגבר בטחון ישראלי ויוגברו תקוות השלום לאמן הנמנע שסמי השלום בעולם אשר בוקעים בחשיפה הגדולה אשר הייתה לפנינו כמה שנים, אולי הבקיעים האלה של האור יתנו מהו גם למזרח הקרוב ולמערב התיכון זאנטי רוזה לאחלה לך שבזמןך ובתקופת כהונתך יקום שלום אמת בין מדינת ישראל לבין המדינות השכנות שלנו. זאנטי רוזה לאחלה לך עוד ברכה את שאנחנו יודעים שאתה רואה בזאת וחתנוועה רוזה בכך, אנחנו רוצים להגביר את אחדותו של העם אבל אנחנו רוצים להגביר את אחדות תנوعת הפועלים ואנחנו יודעים את הקשרון הרב שיש לך לעמד במשימה בזאת ואנחנו רוצים לאחלה לך שתראה בתקופת כהונתך את אחדות מפלגת פועלי ארץ ישראל, את אחדות תנوعת הפועלים הכלולית, את אחדות העם סביבך וסביב מושליך, אנחנו מקדמים אותך בברכה ומחלים לך הצלחה בכל אשר תפנה ותקופת כהונתך מהפרק לתקופת שבושג למדינת ישראל ולעם כולם.

אבי אבקש את חברך מההתישבות, מהעבדודה, את חברו וידידו – יושב ראש הכנסת, חברנו קדיש לו ז אשר ישא את דברו. רשות הדבר לקדיש לו ז:

חברים, זהה לי הפעם השלישית לברך את אשכול לרצל כנסתו לתפקיד הרם והאחראי של ראש ממשלה. בפעם הראשונה, רבעים אחדים לאחר שהושבע בכנסת, התכנסו כמה חברי של הקבוצה שלנו – דבניא ב' ואחדים מחברי הכנסת ושם נערכה המסיבת הראשונה לכבודו של אשכול, ובפעם השנייה בקבוצה שלנו, בחדר האוכל שלנו – שבת אחיהם גם יחד, והנה בפעם השלישית הزادה לא שערתי ולא חרתי לעצמי שזאת הייתה המסיבת שבאה אצטדרך לברך את אשכול. אני רואה פה יושבים אלף אנשים חחת כיפת השמיים ואור הפנים הלאה ולגענו העצים העבותים ואני רואה פה קהיל רב מכל העדות ./.

וأنני חשב שצאת הילא בבואה של היישוב של מדינת ישראל אשר בא לברך את לוי אשכול, להתברך בו ולהביע לו את בטחוננו בהצלחתו והצלחתנו ואנחנו איננו יכולים לקבל את פניו אשכול בלי אשכל הוא יושב אותנו ואנחנו חייבים, בוגרתו, בפניו להגיד לך את מקצת שבחו, לבך צוינו, ומפעולותיהם של דוד בן-גוריון ולוי אשכול ומעמדם בחנווה ובעם, ללא ספק הם פרי של סגולותיהם האישיות כולם הם גם פרי של עבודה בדוליה, של יצירה משותפה של החנווה ושל הדורות אשר עבדו יחד אתם ואשר אתם הם צמחי ומהם קבלו את השראתם ויש מהו סמלי שראש הממשלה הראשון, דוד בן-גוריון היה מראשוני העליה השנייה ולוי אשכול הוא מאחרוני העליה, שבה עלה ארץם התקופה, זמן קצר לפני מלחמת העולם הראשונה שמה חייך, שמה סורך לעליה השנייה והוא ואלה שבאו יחד אותו מהווים את הקשר בין תקופת העליה השנייה ובין התקופה שבהם העולם הראשון ולאחר הצהרת בלפור, עם החלה לזרים ארזה העליה השלישית. אלה האנשים, אנשי העליה השנייה, אנשי העליה השלישית הם גדלו וצמחו בתקופה גדולה מאוד אשר החלה עם הפליגות בקשיינוב, עם התסעים הבדולח בהסתדרות הציונית, ארץ ישראל או מקום מקלט אחר עם ההפיכת ברוסיה אשר רבו של העם היהודי סבר שם בה, במחפה הדעת טמונה יכולת גאותו ורק מעתים היו נחונים בחוש נבואי אשר אמר להם: לא כאן כי אם שם תשועת הפלמים שלנו היא בארץ ישראל והם בהשפעת גורמים רבים שלא יוכל לפרט בנסיבות הזאת הם צמחו על מסכם אידיאית של ארץ ישראל, של שיבת ציון, של עבודה שהיא ערך לא רק כלכלי כי אם ערך מוקדם באשר הילא תנאי להתחדשונו, של צוינו ערך האדם, של עם עובד, הם סבלו לעצם את המסתה האידיאית, בחינת "וארטיך לי לעולם, וארטיך לי באמונה" וזאת האידיאה הכלכלית אשר נשא ערך ופועל לאורה אשכול הן בעולה לפניו כמעט כ-50 שנה, כפועל בפתח-חקואה, בחיל בגדוד העברי, כמייסד משק חדש, יישוב חדש - דגניה ב' בעבוד ציבור, מרכז קלאי, ניר, מקורות וכו' שאני אולי לדבר על זה אח"כ, כאיש מדינה, כמיישב, כשר האוצר וכראש הממשלה, הובילו אותו האידיאה הזאת בשם שהובילה את הצייר הזה, את הכוח העזום הזה אשר בו את חנוות הפעלים את צייר העובדים אשר הוא היה הגורם העיקרי להתחדשוּנו הלאומית. אשכול נולד וגדל בחנות המושב באוקרייניה, באותו אוקריינה אשר כתוב עליה הרבה שלום עלייכם, הוא התהנך וגדל אח"כ בליטה, הוא נושא את המסורת של היהדות הגלות והגלות של אוקריינה ושל היהדות הלמדנית של וילנה

אבל הוא נולד בכפר, הוא נדבק לעובדת האדמה עוד שם, חמיד השבתי, כשהיה חוזר ממסעותיו לדגניה ב', היה הדבר הראשון שהיה עושה - חולץ את געליו, את הגרביים, פוטש החולצה ומתיישב על האדמה בשבייל לחוש את האדמה בידיו, ברגליו ובכל גופו. זה היה תכונה שרכש אותה לא רק

באرض ישראל כי אם קיבל אותה עוד שם בכפר שם נולד וחי (איינדי יודע אם אני צריך לספר כאן את חולדות פועלותיו בארץ ישראל, העתונאים כתבו על זה הרבה, על עסקנותו האכזרית שהחלה מזה שלآخر יום עבודה היה עוסק בעבודה במטבח הפועלים) אני אספר רק את הקווים הכלליים הגدولים של פועלתו אשר עיקרה היא היתה עבודה למען ההתיישבות למען יצירת הבסיס הראשון לא בלבד הכלכלי, כי אם גם הבסיס החברתי, החברותי והביטחוני - הוא הבסיס ההתיישבותי. כיבוש אדמה המדינה, בספר, במדרכה ובערדים, ארבעון הכבוש,

זה ארבעון היכולת של האדם העברי להוציא מהאדמה את הלחות הדרוש לה, מרכז חקלאי, התישבות האלף - אחת פועלותיו בהיותו במרכζ החקלאי וזאת היא המש לפועלתו העצירה כמחולל ההתיישבות הגדולה, יצירת ניר - המוסד הבסיסי אשר נשא עליו את השם שבוררים היינו שהוא הכוח המכובן מבחינה חברתית את חכמת הפועלים, "מקורות" אשכול היה חוזר על מאמר חז"ל "אין הוונאה בקרקע" ומתיוך שהוא הש恬גע מזדקמת חז"ל שאין הוונאה בקרקע הוא הוסיף לזה "אין הוונאה במים" כי קרקע ומים הם צמודים ובהם אחד מיסודות קוממיותנו. הוא החל בפועל הגדל של הנחת מפעל המים הארץ כי הוא בעצם עם הקמת "מקורות" אשר הוא מפעל. במרקם חייו בעובד ציבור הוא זכה גם לחתם מכת שירות חובה לציבור העירוני כמצביר מועצת פועלן תל-אביב בתקופה הקשה, בתקופת מלחמת העולם השנייה ואני מניח שאשכול ספר לנו קצת מזכרונותיו ויימוד על דרכי פועלתו ועל מידת הקשר האנרגץ שקשר עם פועלי העיר בתקופה זאת ובתקופות אחרות. אני אדgel על עבודתו כגבדר הסוכנות היהודית, אני רוצה להגיד רק מילים אחדות על חפיקדו כאחד מגדולי המתישבים בדברי הימים של הבית השליishi שלנו. יש לנו שמות של מתישבים בתקופה העלייה השנייה הנציג הידוע, אבי היישוב הראשון, הברון רוטשילד - אחד הננים שקרו שבludeיו היה מומומת אותה התחלת של שיבת ציון של שיבת אל האדמה אשר החלו בה הנחונים הראשונים של העלייה הראשונה. עם חידוש הפעולה ההתיישבותית ע"י ההסתדרות האיגוניות אחריו הקונגרס השישי הופיע כאן ד"ר ארטור רופין אשר לזכותו ההתיישבות העובדת ולכען כוננה גם כאבי ההתיישבות העובדת, אחרי שני השמות האלה של ראשוני המתישבים באים השמות

בחקופה מסוימת עד קום המדינה - הרצלפלד, סקולנגייק-אשבול ואחרי קום המדינה המפעל החקלאי האדריכר רב הממדים של ההתיישבות החדשה אשר מחוללה הוא לוי אשבול. לא רק בממדים של ארצנו הקטנים כי גם בממדים ארצות גדולות, מפעלים אדריכלים בזאת של ההתיישבות של מאות יושבים בחקופה קקרה ביותר ע"י אנשיים שלא הגיעו כל הכשרה חקלאית קודם ו אף לא הכשרה גופנית היה נחשב לאחד מהמפעלים שאפשר להגיד עליהם טנסים התחוללו לבו ומחוללו של מפעלים אדריכלים זה הוא לוי אשבול.

חברים בחקופה אשר ממנה צמחו בן-גוריון והחבר אשבול ואשר בה פעלם והניבו יסודות, החקופה הטרומת מדינית אשר בה לא הרבו לדבר על אורחים כי אם הם היו חלק אורגני של הנפש, של האנשים, של חיי יום יום אותה חקופה הייתה לאין ערוך פרובות וחלשה בהשוואה עם חקופתנו אנו, תקופת המדינה, תקופת העליה הגדולה, הייצירה העצומה. אולם בחקופה הייתה שחייו נועצים שורשי התקופה הדעת והתקופה ההיא הטרומת מדינית ותקופת המדינה בהלה אותה חנכו אשר טובים מיזוגיה הם בן-גוריון ולוי אשבול קשר אמיץ יש בין שתי התקופות באשר אותה האידיאיה הייתה האידיאה של שלטת בין שתי התקופות. אני בטוח שאני מביע את רצונכם ואת רצונותם של היישוב הישראלי כולם, של העם בישראל, העם היושב בגזען שאני أبرך את אשבול בעלייתו למשרה הרמה ואביע שוב את בטחוננו שההצלחה היא אותו. בפעם הראשונה שברכתי אותו אמרתי עליה והצלחה תהיה אותו.

בר-עם

חברים, לפני ראש הממשלה ישא את דבריו אבי רוזה למסור שהסניף החליט לדרוש את ראש הממשלה בספר הזהב של الكرן הקיימת, דבר שהוא השيء הגדול ביותר שאנו מניחים לאיש העבודה ובאים החקלאות - חברנו לוי אשבול, וזה הנוסח: לוי אשבול, איש השרשים והאשכולות עם עלותו לכם ראש ממשלה ישראל גרשום ע"י מפלגת פועלי אرض ישראל בירושלים, ט"ז באב תשכ"ג - 6 באוגוסט 1963 באות הוקמה על פניו הרב בהתיישבות המוגה, בעזרוב הכלכלת הישראלית ובעצוב דמותה של מפלגת פועלי אرض ישראל. הריבני מתכבד בזאת למסור לך לאות הוקמה.

עכשו ישא את דבריו החבר לוי אשבול.

לוי אשכול

חברי וידידי, האמינו לי שלא היה זאת מילה ריקה אם אומר לכם שלآخر יום עבודה גדור ואנטנסיבי פגישה זו אתכם הערב היא עוברת עלי לא בלי התרגשות ובהתרגשות עמוקה ובכלל אם סגייף מפא"י בירושלים יכול לסדר כנס כזה בליל קיז' אד אפשר להאמין שאפשר להצליח בהרבה מאוד דברים, מאוד מאד כבדים אפלו, אמר קדיש שהוא ראש הכנסת וחברי מדבניה ב מקצת שבחו אומרים בפניו של אדם ואבקש אותו, על אהדריות, אל חמיינו לו הפעם הוא אמר הכל והרבה יותר משיש ואני עכשו בקצת מבואה, מה אני יכול להוציא, כל מה שאפשר היה להגיד אמר ובם בר-עם לא טמן ידו בכיס ובעצם גם מהן התרגשות ובם לאחר שנאמרו כל כך הרבה דברים, מה נשאר לי לומר, כשאני רואה פה חברי וידידיים מן הכנסים הסמכיים פה בכל זאת שמחתי שימושם הם שבחו לספר ואותם יודעים מספרים על איש אחד שכאשר באיזה שהוא הזדמנות תחילה לשבח ולהללו אותו הרוא עשה עצמו כאילו הוא חזى מות ורצה לטעות מה יגידו עליו ויאמרו כל פינאי שבחים. פהו מטעורר ואמיר את ענוותי לגמרי שכחטם, אתם לא מטפרים שניני עכו בזה גдол.

ובכן אחר כל מה שטופר אני מרובה ענווה בכל זאת נזכר בעוד איזה דברים בעיקר משום שאני רואה לפניהם בעלי כפיות שיושבים פה ואמיר להם שקרי עם ירושלים הם לא רק עכשו כשאני שעשועשה משחו במשלה, בראשית צעדי, בן רצה גורלי בשליחותי או נאמר כוכבי. כמעט מהשנה הראשונה לבואו לארץ, לאחר חדשים אחדים של עבודה כמה שנקרה אז כיבוש פתח תקווה שנאבקנו על יום עבודה במטעים, טולטלתי או הרוצבת וחלכי בשמה בגולה והזיהתי מראותני קבוצה בחורים אשר החילונו להקשר את הקרכע בקרית ענבים. אם ישנים פה חברים מקרית ענבים אני רואה שהם ידעו שיש לי חלק שמה ועוד דבר יותר מעוניין בכל פעם שאני עובר עכשו בסביבה ההיא ואם אני בוטע עם אנשיםiali במקובית או לפנים בעגלה וברכיבתה הייתה מראה להם הנה יושבים פה אנשי ابو-גוש שקבלתי מהם מכתב שבועדי יושבים פה. אולי אתם לא יודעים אבל אני גרתי בכפר שלכם ב-1914 עם קבוצה של 18-17 בחורים צעירים מרגני בבית אחד והיינו יוצאים בכל בוקר מאבו-גוש בהליכה עורפית למקום שקיים שם קריית ענבים ועםנו בסך כל אבני ובנקורי

עדי זיתים לא מגדלים ולא ידענו עוד את העבינים אבל פה אמרו לנו יש איזה מחלת שנקראת עין הטרווח ואות זה צריך לצלחצח ולנקות במברשות באלה. וכעת אני מספר מתוך שמחה מה היו הצעדים הראשוניים שלנו לפני קרבן לירובל שנים. אותו הדבר היה מהצד השני של ירושלים עם הליבתכם לשכם עטרות קלמבה והיו לנו שם ידידים גם בקלמבה ובבבון-גוש וזה היה ראשית הקשרים שלי בסביבה הזאת ואזכור בכל פעם שהייתי מתקרב להבנש ירושלים, בד"כ אז לא היו אוסטומובליטים ובם אם היו לא היה פועל מרשה לעצמו לנסוע באוטומוביל ואתם יודעים זה היה פשוט לא יפה ולא הוגן - פועל חקלאי צריך ללכת ברgel אפילו לא לרכיב על חמור. בהתקרבי לירושלים אם רבי יהודה הלוי, קריית ענבים ואמ מטרות היו מעצם עולמים פסוקים של רבי יהודה הלוי, פסוקים המקודשים, אהובים וhabrochim וهم שורשים בתודעתו מה שנאמר בספרותינו העתיקה - בחפילות על ירושלים על קריית מלך זאת והייתי אז מלחש את הפסוקים הללו כי אז החלו עוד יותר קשרי ואהבותי להוותה למקום הזה שבקרה ירושלים בחיי ישראל בעבר, בהווה ובעתיד. המקום השני אמרתי היה עטרות גם שם היו לנו ידידים עם ראשית המלחמה או עם ראשית הביאים ללחמת העולם הראשון - אנחנו גרכנו באיזה סכנה של מחלות גם אווהלים לא היו אז כבאיםינו עכשו על אחד הגבעות שם שאנו מפחד להזביר את שמה היא עכשו לא בידינו היא שייכת ע"פ הסדרים לא לישראל וכשהחלה המלחמה גם שם החלה לעטוק בקצת זיתים וקצת גפניים שהיו לא כלא שבחנו עכשו נוטעים ומבדלים ומפתחים כל חלקה ישראלי גם היהודים ובם הלא יהודים ממנה שלמדנו במשך השנים מה שבאנו אחנו ומה שלמדנו מאחרים, מה שהקנו לנו ידידינו החלקיים הערבים בארץ, ראיינו שהעבינים לא עניין ובתים עוד לא היו ובמ"מ לא היו ועוזנו את המקום ומשם נכננו ירושלים ואבלה עכשו סוד - מה יעשו בחורים כמוני בירושלים, ידי עבודה טובה מאוד אבל מה יעשו בחורים כמוינו בירושלים לעשו בימי ראשית המלחמה, התגננו ♫ והסתנו מירושלים חבושים טרוביים כי ישראל הייתה תחת הדגל הספרקי והייתה צריכים לראותי אותך עד בכל הגובה שלי עם טרובי קפן כי לא מאתמי טרובי במידה שתתאים ללו' יחזק שעוזד במשרד ראש הממשלה שמתברר שאני וקבוצת ספרתי את זה אתמול ללו' יחזק שעוזד במשרד ראש הממשלה שמתברר שאני וקבוצה החברים האחדים היינו הראשונים שלנו את הדרך בגניבת, בהברחה, ברטנו מירושלים כי ירושלים הייתה כבר סגורה על מסגר אין בה ואין יוצא והתגננו דרך ההרים ואולי היינו הראשונים שלנו את הדרך אחר כך קראנו ./. .

est grande la cantidad de gente que un desembarco en una sola
ciudad puede atraer, y que dentro de un tiempo, incluso dentro de una
semana, todos los anarquistas que no se han ido ya se han ido.
Y este efecto es, sin duda alguna, más fuerte en las ciudades que tienen
pocas personas que habitan dentro de su radio de acción, que en las que
tienen miles de habitantes. Pero lo que es más importante es que el efecto
es más fuerte en las ciudades que tienen una población más o menos
estable, que en las que tienen una población que se va y viene.
Entonces, si una ciudad tiene una población estable, que no se va ni viene,
que no crece ni decrece, entonces, evidentemente, el efecto es menor.
En cambio, si una ciudad tiene una población que se va y viene,
que se incrementa y disminuye constantemente, el efecto es mayor.
Porque, en una ciudad que tiene una población estable, la gente
nunca sabe cuándo se va a ir, ni cuándo va a volver. Y en una ciudad que
tiene una población que se va y viene, la gente sabe cuándo se va y viene.
Entonces, la gente en una ciudad que tiene una población estable
debe ser más prudente, porque sabe que cuando se vaya, no se sabe
si se volverá o no. Y en una ciudad que tiene una población que se va y viene,
la gente sabe que cuando se vaya, se volverá. Y esto es lo que
hace que la gente en una ciudad que tiene una población estable
sea más prudente. Porque, si se vuelve a la ciudad, se sabe que
se volverá. Y en una ciudad que tiene una población que se va y viene,
no se sabe si se volverá o no. Y esto es lo que hace que la gente
en una ciudad que tiene una población estable sea más prudente.

דרך בודמה בין הרדי ירושלים והבענו למקום הראשון שהיה כפר אוריה
שהיתה פינה בודדת בין הגבעות והעמקים והגאיות שם אתם נסועים באחד
הכבישים היפים ביותר שUESHIו הוא תוקן משרד העבودה סדר כביש שעוד
מעט באמת יהיה אוטומטראה והמכוניות רצות הלוך ושוב שפושט סכנה להוציא
יד. צענו בין הגבעות הללו ולנו לילה בכפר אוריה ומשם לחרת לראון
לציון וחזרה למושבות יהודה ושם השתקענו ולא עESİו המקום לספר גם על
זאת אבל שמחתי שובל מה ספר קדיש נשאורי לי עוד מה לספר דבר שיר באמת
ליירוסלים זה היה הקשר הארצי המעשֵי מחוץ לחבר הדוחני, הלבבי, השמיימי
שהיה לכל בחור מישראל כמו שישנו עכשו לבובתו בובאנו לאرض עם ירושלים
והחלום והסכו שפעם אני עלה ירושלים ברigel לראות את ירושלים וזה היה
בשנה הראשונה ובך התקשתי. אולי אספר עוד איך דבר אחד שקדם עם אחד
הפעולות הבאות שלי בענייני המים כאשר גרנו על הגבעה הזאת ולמטה בעמק
היה בור מים כרביל אצלנו בסביבה זאת בכפרים בור מים אשר כו איהם מן
הגשמיים ואשר ע"י הבור הזה שם משקים את הארץ ואוחזים אותו ושם גם לעתים
הרוועה מתרחץ בהםים וכל זה עוד פעמי מתנקז ועוד פעמי מתנקת וחוזר עוד
פעם לבור והמים שוב צלולים ואני הייתי מתחרחה עם שואבות המים מן הכפרים,
הן היו אותן - חמיירות בו וגבשות ושבב בחורה עכשו היה מתפללת שתהיה לה
בדירה בזאת כל כך חמירה כמו חמר באמת ועל ראה ג"ה בין שהיא וביין
שהיא מלאה מים. היא מטופפת והבראה על הראש ולא נופלת ולא זזה ואני
הייתי צריך לסתוב את המים מן הבור הזה וממן העמק הזה, זה היה בסביבות
הגבעה "כלת זבדה" אגני יודע מאין בא השם הזה, וזה צריף היה לעלות מאות
מטרים בגובה מן הבור והיינו סוחבים את המים בפחים וכמו כן שעד שהאיש
עליה להר רבע מהפה היה נשף לחוך הצוארון שלי והייתי חושב איך נשוי
הערבים נושאות את כדי המים ואיך טיפה לא נשפכת אבל חושבתני זה אחד הדברים
שדחף אותי אח"כ כעבור שנים זה עוד איך מקדים אחרים בעבודתי בענייני
מים דחף אותי למחשבה זאת שצריך לחת לישראל מים ולהבדיל כל שבתו אצלנו
בתורה, בחומר, בתנ"ר, כל תאור המים באזאת ישראל ממצדים בורות דרך הנגב כל
מאנקיהם עם הפלשתים וכל מאנקיהם עם עצם וכל מאנקו של משה רבינו עם
הקדוש ברוך הוא שהוא אמר לו דבר אל הסלע וחוזיא מים והוא הכה במתה שלו בכי
לחוזיא קצת מים. העניין הזה וקלטביה בחוכן אמר לי המאנק על ישראל על המים
הוא יהיה החשוב ביותר לנו ולאלה שחיים מחוצה ליהודים לנו, ולערבים בישראל,
המים יתנו מקום לבולנו לחיות, להתחמם ולשגב ולבגוח מדינה. פעם על
את הגבעות הללו היה בור, עכשו אבנו יודעים אף אבל אז היינו ינוקות
ומה ידנו בדברי ימי ישראל ובמנגנים של ישראל ומה שעבר עליה משך מאות

בשנים. על הגבעה היה בור, סייסטרנה האובה בתוך סלעי ההר מזה תלמדו שההרים היו כמעט כרחמים וזה היה סלע אחד גדול ואנחנו הלבנו להאחז בו מפני שאט החתיכות הללו אפשר היה לרכוש ולקנות וזה היה ע"י ירושלים ורצינו מאוד שlid ירושלים יהיה כפרים חקלאיים עברים אמרו לנו ידידים מהסבירה מאנשי הכהן ראיינו בור עם פתח, אמרו לנו כמה אחים מהם - בבור הזה ישנו מעיין והחלה הפנטזיה והחזה והשאיפה הנה באו בחורים צעירים על ההר הזה ואנחנו נגלה בבור הזה מה יש איזה דברם סתום אולי מימי אברהם אבינו ואתם רק ארכאים לפנות את האבניים, חסירו את הסלעים ויתגלה לכם מעיין והנה אתם נתמס טים לסבירה הדעת. עבדנו באמת כפראים. זו הייתה סייסטרנה של איזה 65 מטר מרובעים בגובה, ברוחב ובעומק מלאה אבניים, סלעים, חרסים כדים שבורים אבניים גדולות, קטנות מימי דור. אין באמת פעם היו מביאים מים על ראש ההר הזה עד היום הזה לא עד. וכמובן תוך כדי נקי מחתה לטיט, לבוז הזה היו גם מתחיללים לסוף להאדר מים כמו אגם קטן וhabachon היה ברור - אנחנו מגיימים למעיין, הנה המעיין מאחרינו, הנה עוד רביע מטר, עוד חזי מטר. כמו שאנו נקינו את כל הבור כולו, את כל עומקו ומצענו רצפה חלקה בולה חזויה מאבן ואף ذכר כMOVן של מעיין. ישנו על ידינו זכרי הכהרים, גם הם ذקרו מימי דור מה שספרו להם אבל לדעת בדיק מה היה שם וציפו יחד אותנו שאנו נגלה את המעיין. לא גלינו מעיין, אני מבטיח לכם שעדי היום לא גלינו מעיין אבל זה באיזה מקום רשם לי לנפשי ובמוחי ובמחשבותי מה זה מים לישראל. עד היום אזכיר, זה היה ביום שישי לפנות ערבות ואז עבדנו ותמלנו לי כל עובדי ירושלים וגם ידידי וחברי מהכהרים העברים שהם יודעים לעבוד, עבדנו, אם מוחר לי להגיד פי שתים מאשר כל עובד בכל אבודה בישראל, לא ידענו גבול בכלל וביחוד כשאמרנו שזריך לבמור את העניין, זה כבר יום שישי ומתקרבת השבת, נגמר, נמצא עוד את המעיין. גמרנו זאת כMOVן בהורה אדירה סביר הבור הזה שלא מצאנו בו מים ובכך שכנו אחדים מאתנו בתוך קדחת רבה כי ביןיהם כל הבוז הזה, התרבו הייחושים. ספרתי את כל זאת מפני שבאי זה מקום בעולותיו ואין אדם יודע בכלל דרך הרוח מה מביא אותו למאה בדרכ פועלותיו. صحיבת המים בפתח מהbor הזה ונקי הבריכה הזאת אמרה לי הרבה מאד. אתם יודעים יש ספר, ידיד וחברי העברים לא יודעים ./.+

reduziert werden kann. Wegen der großen Anzahl der verschiedenen
Arten kann man nur eine kleine Zahl von ihnen aufzählen. Einzelne
Familien sind hier ausnahmsweise ausgespart, da sie sonst zuviel
Raum einnehmen würden. Es ist aber in der Regel möglich, durch die
Unterteilung der kleinen Gruppen die wichtigsten Merkmale einer
Art oder Gattung aufzufinden. Die folgenden Tabelle zeigt die
merkmalsmäßigsten Unterschiede zwischen den drei Hauptgruppen
der Schmetterlinge: den Tagfaltern und den nachtaktiven Faltern
und den Blattläusen. Die Tabelle ist so aufgebaut, dass die Merkmale
nach ihrer Bedeutung für die Systematik angeordnet sind. Die ersten
Merkmale sind diejenigen, die am ehesten die Abgrenzung der Gruppen
und Untergruppen bestimmen. Die nächsten Merkmale sind diejenigen,
die die Unterschiede zwischen den einzelnen Gattungen und Arten
bestimmen. Die letzten Merkmale sind diejenigen, die die Unterschiede
zwischen den einzelnen Individuen einer Art bestimmen. Die Tabelle
ist so aufgebaut, dass die Merkmale nach ihrer Bedeutung für die
Systematik angeordnet sind. Die ersten Merkmale sind diejenigen,
die die Abgrenzung der Gruppen und Untergruppen bestimmen. Die
nächsten Merkmale sind diejenigen, die die Unterschiede zwischen den
Gattungen und Arten bestimmen. Die letzten Merkmale sind diejenigen,
die die Unterschiede zwischen den einzelnen Individuen einer Art
bestimmen.

את הסופרים הללו, אנהנו באנו מروسיה וארצות אחורות, יש לנו סופרים אחרים, ספרו המפורסם של גורקי שמדבר על "האוניברסיטה שלי" בשבייל עטרות, ابو-גוש, קריית ענבים, הימים הראשונים של ירושלים היו אחד האוניברסיטאות הגדולות בה למדתי דברים אשר אהכ עמדו לי בדרכי משך שערות השנויות הללו שאני עושה איזה מלאכה בין עבותה יד ובין בעבודת רגליים ובין בעבודת מוח ורחש, אומר גם את זה וזה אני אומר שוב לאלה שיוושבים בשורה הראשונה פה כי אני עוד הייתי רוצה להדביק אתכם באיזה דבר באיזה רגש מיוחד המופיע בי, בהרבה מתנו והייתי רוצה שהוא יהיה משותף לכוכנו כי זה אולי אחד הדברים הגדולים לו יכוכנו להשיג משך השנים. באותו הימים, בראשית הימים ואצליו עד היום הזה, היכנו באמונה ובבטחון שהליכנו אנו, שוכנו לארץ הדעת ולא אגיד עבשו מה שאנו במו אconi שמעתי מזקנים וVISIIS ערביים מאותם הכהרים שיוושבים על ידינו ומספרים לנו אגדות שנשות על שבת ציון ושיבת ישראל לארץ-ישראל. היכנו ובאנו באמונה שכאן בארץ זאת אנהנו וערבים היושבים בארץ נובל לחיות חיי אחיהם, חיי אהוה, חיי שלווה, חיי שלום. והייתי רוצה וייש טעם בפגיעה כזאת בהיותנו יחד, הייתי נוטן הרבה לו יכולתי להדביק בהם, בדרכם לעשרות, למאות, לאלפים לרבות העربים אשר יושבים אותנו בארץ אשר אנהנו מהם בנינו עבשו את הארץ, להסידר המהיצות, להביא לרשות נאמנות שלמה לפדיינה ולהרגשת אהוה ואמון הדדי, זו היה אמורתנו וזה אמרתנו עד היום הזה למרות מה שאחר כך קרה מה שקרה ואת זאת ציריך לשכוח מה שקרה וצריך לזכור מה קשר אותנו עבשו ולעבור שם אחד. אני לפחות, אותו הזמן שינטן לי כל זמן שאנו במשלה בראש ממשלה וכחבר בממשלה, זה אדריך חפצתי להביע לכך לחזק ולבהיר את יחסינו, את ו לחבר בממשלה, זה אדריך חפצתי להביע לכך לחזק ולבהיר את יחסינו, את יחסינו האזרחות המלאה והשלימה בהם ובנווער. ואט אני מדבר על ירושלים אומר גם את זאת, את ירושלים משך השנים המעתות של קיום הפדיינה הקיפונו במידה שיכוכנו בשירות כפרים חקלאיים נוספים, יישבנו כאן מאות אלפי משפחות. זה חלק של ירושלים מכל החלק הגדל, מכל המלאכה הגדולה שהחישבות גדולה, המוגנית אשר עשינו ברחבי הארץ. רצינו שירושלים לא תהיה מבודדת שתהייה קשורה בישובים בכפרים ודומני שאט זאת השגנו. נתנו לה אינגלנד ואני יודע אם זה אינגלנד או פורלנד, נתנו לה עורף של כפרים ושל חקלאות. יש לכל אדם בחיזיו, אני מניח ככה, בחיזו הזרים ובחיזיו, אם הוא עושה עבודה צבוריית, יש לו אהבה אחת, לא מוקד אחד של התעניינו של המרכיבתו בעולתו. היו ליבובותי בישראל כמה מוקדים כאלה. אמר כבר קדיש בראשיתי כפועל יומי בפחח-חקואה ובשם רצח הגורל שגם שם אחלה ./. .

במחלת המים. ביום הראשון של העבודה שלי כמעט היה על שפת הירקון ומשפט הירקון לחברת מקורות ולירדן ולכל גלווי המים במשך השנים הללו. אכן יודע אם אני צדיך פה להזכיר על המוקדם המוקדים - דגניה ב' שאני הקדמתי את קדיש שמה. הוא פשוט בא קצת יותר מאוחר מנגי לארץ וירושלים זה מוקד מיוחד ובוסף דברתאי עלייו מה אמרתאי. אני אמרתאי שאני בלבי נרגש בפגישה הזאת היא מחייבת חברות וידידות, מחייבת להרבה זמן טוב להרבייש מה הולך ובא אליך מתוך מאות ואלפים חברדים מכל השכבות ומכל השכונות, הפרברים והכפרים שבביבת ירושלים. אמרתאי שהחייב משום שהחייבים וחיברו עד עכשו כל בני תחנות בעבודתי בארץ. קדיש הדין שאני גם על ذات אגד מילא. היחי פעם מזכיר מועצת פועלי תל-אביב ביום קשיים, בראשית המלחמה, זה היה באותו הימים שם עשייה שהוא ע"י בן-גוריון בענייני בטחון. היחי מזכיר מועצת פועלי תל-אביב היחי חבר דגניה ב', והיחי עוד נושא כל שבוע הביתה לדגניה ב', והיו ימים קשים לפועלי תל-אביב. מה שפזרם והיה ידוע שם המרחק של בית ברנד, בית ברנד זה שמו של בית הפועלים בתל-אביב והיתה קומה תחונה, קומת קרקע שמה כל קשיי יום ומרדי יום ומחורי עבודה קרוניות, היו שם מבלים את הזמן כי זה היה הבית בהם ואבי זוכר שהיחי בא לדגניה ב' ודגניה ב' הייתה כביכול מסודרת, יש עבודה לכל הפחות קבועה וגם קיום והיחי מתחדר להם ואני זוכר פעם את בתוך השחתתני באסיפה פועלים ופועלות מבית החירות לוזיה וזה היה בית חירות יפה ובעל בית החירות היה אדם טוב וଘוץ והמגהב יפה עם הפועלים והכל היה בסדר אבל קרה שהוא זוכר מתרתי לדגניה ב' ואמרתי הנה אני באסיפה בצריף הזה וראתה את הטנקות והמעינות ובעיני ברגע זה עומדת אותה הפעולה לבנת הפנים, חיורת ואני רואה כאילו להבות הולכות באסיפה הפועלים הזאת, להבות על המכב והטנקות והתחמושת ואתם פה לדגניה ב' אין לכם מושג אתם לא יודעים את זאת ואני מודה ומחודה שעת כל היותי קשור לאדמה, לקרקע לחקלאות ולעבודה גופנית אבל היו לנו שנים שרציתי מאוד לצלול ולשבול בחיי הפועלים בעיר, לראות מה זה ואם כי הלכתי לחיים האלה מתוך מרכז קלאי למשרה הזאת של מזכיר מועצת פועלי תל-אביב אבל הלכתי בדחילו וריכמו בדאגה בפחד ובחדרה. זה היה בשבילי עולם חדש. היחי רגיל לפועלים בפתח-חקרה, לפועלים בפרדס עם פועלים יהודים ופועלים ערבים, התחרות בטוריה, התחרות בمعدן, היינו פועלים טובים, זה היחי רגיל ./. .

cendo este, dico brevi, y dentro de esto otra vez una serie de com-
 prendibles razones, pero que no se me oiga decir que, en vez
 de esto, el que dice lo contrario es el que no entiende la lógica de las
 cosas. Yo diré que, más vale que sea verdad que hay errores
 en tu libro que que sea cierto lo que tú dices. Yo diré que el que
 dice que el libro es un error es el que no entiende la lógica de las
 cosas. Yo diré que el que dice que el libro es cierto es el que
 entiende la lógica de las cosas. Yo diré que el que dice que el libro
 es un error es el que no entiende la lógica de las cosas. Yo diré que
 el que dice que el libro es cierto es el que entiende la lógica de las
 cosas. Yo diré que el que dice que el libro es un error es el que
 no entiende la lógica de las cosas. Yo diré que el que dice que el libro
 es cierto es el que entiende la lógica de las cosas. Yo diré que el que
 dice que el libro es un error es el que no entiende la lógica de las
 cosas. Yo diré que el que dice que el libro es cierto es el que entiende
 la lógica de las cosas. Yo diré que el que dice que el libro es un error
 es el que no entiende la lógica de las cosas. Yo diré que el que dice
 que el libro es cierto es el que entiende la lógica de las cosas. Yo diré
 que el que dice que el libro es un error es el que no entiende la
 lógica de las cosas. Yo diré que el que dice que el libro es cierto es el
 que entiende la lógica de las cosas. Yo diré que el que dice que el libro
 es un error es el que no entiende la lógica de las cosas. Yo diré que el
 que dice que el libro es cierto es el que entiende la lógica de las
 cosas. Yo diré que el que dice que el libro es un error es el que
 no entiende la lógica de las cosas. Yo diré que el que dice que el libro
 es cierto es el que entiende la lógica de las cosas. Yo diré que el que
 dice que el libro es un error es el que no entiende la lógica de las
 cosas. Yo diré que el que dice que el libro es cierto es el que entiende
 la lógica de las cosas. Yo diré que el que dice que el libro es un error
 es el que no entiende la lógica de las cosas. Yo diré que el que dice
 que el libro es cierto es el que entiende la lógica de las cosas. Yo diré
 que el que dice que el libro es un error es el que no entiende la
 lógica de las cosas. Yo diré que el que dice que el libro es cierto es el
 que entiende la lógica de las cosas. Yo diré que el que dice que el libro
 es un error es el que no entiende la lógica de las cosas. Yo diré que el
 que dice que el libro es cierto es el que entiende la lógica de las
 cosas. Yo diré que el que dice que el libro es un error es el que
 no entiende la lógica de las cosas. Yo diré que el que dice que el libro
 es cierto es el que entiende la lógica de las cosas. Yo diré que el que
 dice que el libro es un error es el que no entiende la lógica de las
 cosas. Yo diré que el que dice que el libro es cierto es el que entiende
 la lógica de las cosas. Yo diré que el que dice que el libro es un error
 es el que no entiende la lógica de las cosas. Yo diré que el que dice
 que el libro es cierto es el que entiende la lógica de las cosas. Yo diré

בדגניה ב', בצבא, בגדר של אבל פועל העיר, זה דבר חדש במינו ולהלכתי בפחד, בדאגה, בפחד אבל במשיכת. אביד לכם רבוחתי, במין הרגשה כזאת, אני לאט מחרבל כבר, אבל במין הרגשה, בהבדל של שניים ובכמה הבדלים, אבל האמיןנו לי חברים וידידיים קרובים יודפים היבט שניי הרבה זמן, הרבה חדשים והרבה שנים, בין גוריון האיש ורזה לא פעם לאט לאט אדורך או להפסיק לגמרי ולא פעם האיש לחבריו והאיש לי שניי אבוא במקומו ואני עשית כל מה שאפשר לעשות ואולי מה שאסור לעשות ובלבד שלא תפרל עלי האצלה הדעת שלא אבנש לריתמה הזאת בראש ממשלה בישראל..

לא אביד לכם, אין אדם אשר לא מחויר בו קח שמנית שבשミニית של גאותה ויצר הרע לתפקיד רם כזה, עד כדי כך איינני מטומטם חושים ורגשות כמובן, אבל השכל אמר לי: אשכול תזהר, תדחה עד כמה שאפשר, תחמק עד כמה שאפשר. זה אמנים מושך, משך אותו גם למועצת פועל חיל-אביב, אני אמרתי קודם, אני מודה משך אותו מאד להכנס למועצת פועל חיל-אביב ולטועם מן הלחת הזה - מה זה פועל בעיר ומה הם בעיותו, משלותיהם וסבלותיהם, מה אפשר לעשות ומהקדם ומה אפשר ללמידה שם ממשה ואחר כך לזכוק דיקאה חדשה לפוליה אחרת, התישבותית, עירונית, תעשייתית כי יש בפועל התישבותית עירונית משק עצמאי, הסדרות - כל מה שבסרך השנאים התפתח לנו, רציתי, אהבת את העניין אבל פחדתי, חרדתי מפני העניין הזה האמיןנו לי שבערך במצב רוח כזה לפני חודש ימים ידעתי הנה זה מחקר, בערך באותו הרגעות, מצד אחד מעניין, מושך, מבטיח מאמורים, יש מקום לבנות, לבנות את עטף בעבודה, לעשות איזה דבר אם אתה יכול אם נימצא לך מן השמיים. מצד שני - בכל זאת, בין-גוריון זה ראש ממשלה, מנהיג שניתן לעם אחד בדור, כנראה אחד בדורות, ומיד אחריו לקפוץ לעניין הזה, אך מסובן, קצת פחד ואולי יותר מכך, יתכן שאולי גם הבהיר הזה, הڳישות אחודות כאלה אולי הם נזוכות כך, אם גם אני אעשה דיסקונטו כמובן על הרבה שטחים, על הרבה דברים שאומרים, זה בכלל זאת גוסך בר אמונה ותקווה ובוסף אומץ לב אז אני על הדבר הזה מודה לחברים אשר קבלו על עצם לארגו את האסיפה הספונטנית, המאורגנת הדעת כמובן. טוב להפגש, טוב להרגיש את עצמן אחד מני מרבים, אחד מהמוניים וביחוד בתפקיד זה ויש פעם ויש מקום להבטחות כי מה כמעט שנדרשנו הבטחות כאלה אני רוצה להבטיח שבתקין זה אני אעשה כל מה שניתן בכוחו של אדם. אני פעם ספרתי וזה דבר ידוע ומפורט שיש מספרים על איש גדול בישראל היה אדם גדול בתורה וירא

שמים ראו אותו פעם תלמידיו מודאג מאוד וישאלו אותו, רבי זוסיה,acha
אדם גדול כזה, מהacha דואג, אז הוא אמר דאבותי היה אם אני אבואר לעולם
הבא וישאלו אותו למהacha לא היה ממש רבינו גדול או כאחרון הכהן או גדול
בגודל בישראל? אומר זה לא איבפט לוי. אם ישאלו אותו אומר שלא יכלה
להיות,acha רבונו של עולם לא נתתי לי מה שנחת למשה רבינו. אבל אם ישאלו
אותי רבי זוסיה למהacha לא היה רבי זוסיה, זה מה שיכולה להיות ואם אני לא
אוכל להגיד במצח פתוח ובחזה פתוח ובראש בלוי כן אני הייחידי כל זה שיכולה
להיות. ומה אני מפחד, דאבותי היה שמא אני לא אהיה מה שניתן לי להיות.
אני מקווה ומאמין שניתן לי משחו להיות, שמעתם שתין עדויות. שמעתם את קדיש
ושמעתם את בר-עם.

משחו ניתנן לי כנראה ועם כל העגנות והדרך שעדי עכשו לא הצדיבה
אני גם לא הצדיב. יש אמרים שאני בר מזל, שאני לפעמים נכנים לדברים
קשים מאוד ומסוכנים מאוד ולזרות צוררות ואני יוזא מהעסך הזה אחר-כך
בניסיונות ונצחות או אני מבטיח לעשות כל מה שניתן לי לעשות ויחד אתם
אני רוצה לקות שכוכבי, ויש לכל אדם כוכב, שכוכבי לא ידע בתקופה
הזאת ואני מודה לכם מאוד.

lora que n'ha p'gut arribar fins al dia d'ara, est'entendim
que això s'ha d'arribar, i en això no s'ha de fer res, però no s'ha d'arribar
que el treball que s'ha de fer, es fa en la mateixa hora o més
tarde que no p'gut, ja que no s'ha de fer en la mateixa hora o més
tarde, amb tots els dies que s'ha de fer, que no s'ha
de fer, no s'ha de fer, i en això no s'ha de fer, i en això no s'ha de fer
que s'ha de fer, que s'ha de fer, que s'ha de fer, que s'ha de fer, que s'ha de fer,
que s'ha de fer, que s'ha de fer, que s'ha de fer, que s'ha de fer, que s'ha de fer.

que s'ha de fer, que s'ha de fer, que s'ha de fer, que s'ha de fer,
que s'ha de fer, que s'ha de fer, que s'ha de fer, que s'ha de fer, que s'ha de fer,
que s'ha de fer, que s'ha de fer, que s'ha de fer, que s'ha de fer, que s'ha de fer,
que s'ha de fer, que s'ha de fer, que s'ha de fer, que s'ha de fer, que s'ha de fer,